

IV
Korosodom, kiesnek a nevek,
Bizonytalankodom a lépcsőn,
Mégkótyagosodtam, mint a hajósinas,

Mikor először mászik fel a hágcsón –,
Az emlékezetes lassan merül
A visszahozhatatlan fenekére,

De attól el tudom képzelni még,
Hogy a szél feltámad, felhúzzák a horgonyt,
Felpuffan a vitorla, a világ helyrezökken.

IMREH ANDRÁS fordítása

